

ابن عربی :

مِنْ وَهْذَا لَا يَكُونُ إِلَّا مَادَامَ فِي هَذِهِ النَّسَاءِ الدُّنْيَا ١٦ مَحْبُوبًا عَنْ نَسَائِهِ ١٧ الْآخِرَةِ فِي الدُّنْيَا . فَإِنَّ الْعَارِفِينَ يَظْهَرُونَ هُنَّا ١٨ كَانُوهُمْ فِي الصُّورَةِ الدُّنْيَا ١٩ لِمَا يَجْرِي عَلَيْهِمْ ٢٠ مِنْ أَحْكَامِهَا، وَاللَّهُ تَعَالَى قَدْ حَوَّلَهُمْ فِي بَوَاطِنِهِمْ فِي النَّسَاءِ الْآخِرَةِ ١، لَا يَعْلَمُ مِنْ ذَلِكَ فَهُمْ بِالصُّورَةِ مَجْهُولُونَ إِلَّا لِمَنْ كَشَفَ اللَّهُ عَنْهُ بَصِيرَتِهِ فَأَدْرَكَهُ .

تفسیر محمد یارسا :

عارف، اگرچه به صورت در دنیاست و احکام مواطن^۷ دنیا بر وی جاری، اما^۸ به دل در عقبی است، به^۹ صورت در دنیا و به معنی در عقبی. و این قوم را نداند مگر^{۱۰} کسی که صاحب کشف بود.